Årskrönika 1998 - 1999

Den 16. november blev jag påmind om att jag är ålderman och har plikter, minsann. Jan Reinbach ringer. "Det är vinter. Det kan kommer snö. Det kan bli snöstorm. Det kan bli svårt att ta sig fram med bil. Inga röda skäppar finns utsatta vid vägarna! Ådermannen bör se till att något händer, och det fortare än kvickt!" Skäpparna kom på plats dagen efter. Se där, vad en ålderman kan göra intryck på en myndighet! Nu kan vi lugnt sätta oss att invänta den första snöstormen. Snöstorm blev det inte men ordentligt kallt. Bönderna har det jobbigt med sina betor. Betpyramiderna täcks med presenningar av olika form och färg, riktigt roliga ibland.

Den 11 december
En kall vecka, dimmor, rimfrost, sol, vindstilla - och så kom det litet snö och allt såg ut som på ett gammalt vykort.

Så jul och nyår, inga betlass mera. Nu lönar det sig att tvätta bilen igen. En mild helg, upp till åtta grader varmt. Solen skiner och värmer lite. Krokus börjar spira. Snödropparna har kommit långt. Det doftar vår - men det är fortfarande 1998.

Den 12. januari
Snö sedan igår kväll, utan hård vind för en gångs skull! Om någon dag kommer nu värmen igen. För så har vi det ofta i Äspö.

Den 13. januari
En gammal havsörn seglar utan vingslag över vägen, ut över slätten, en meter över marken, sågs försvinna långt bort. Vilken syn på skånska slätten!

Så kommer en tid som känns så lång, så lång, inget att berätta om.

Den 8. mars
Sedan en vecka är det vår! Det blommar i trädgårdarna och den gula promenadmajonäsen syns varstans ut med husväggarna. Viporna är här och stararna, och när solen tittar fram hörs lärkan. Traktorerna har kommit ut på vägarna. Äspöborna börjar bli pratglada igen. Men länge varade inte glädjen. Den 10. mars vinter igen.

Den 14. mars och följande dagar kommer tranorna i stora mängder.

Den 21. mars vaknar jag av starens ljuvliga sång. Och visst, där sitte han på holkens tak och sträcker på strupfjädrarna. Någon riktig vårvärme har vi ej.